

lem skal man jo beslutte. Den højtærede Statsminister ved det og har ved tidligere Løjligheder afgivet Vidnesbyrd om, at til syvende og sidst kan han ogsaa tage en Beslutning, og han maa være klar over, at i dette Spørgsmaal maa man en Gang komme dertil. Denne Sags forberedende Behandling maa have en Ende. Ministeriet og dets Parti maa nu træffe deres Valg, og det er efter mit Skøn et for hele Regeringens Stilling afgørende Valg, man her staar overfor. Derfor vender jeg mit Spørgsmaal og min Opfordring i første Række til den højtærede Statsminister som Leder af Ministeriets Politik.

Man kan fra Regeringens og dens Partis Side gaa to Veje. Man kan tilvejebringe Militærforslag, der bygger paa det nuværende Flertal i Folketing og Lands-ting, og i saa Fald vil det ikke være vanskeligt at faa et saadant Forslag gennemført i Rigsdagen. Man kan ogsaa gaa den anden Vej, at søge tilvejebragt for den nye Militærordning et Flertal, der omfatter Partiet Venstre, Socialdemokratiet og det radikale Venstre. Hvis der fra Regeringens og dens Partis Side maatte være Bestræbelser i saa Henseende, da vil de roligt kunne gaa ud fra, at man fra vor Side er rede til Forhandling om den Løsning, Fremtiden skal bringe. Vi har stillet vort Forslag, og vi er overbeviste om, at dette Forslag er det, der vil være bedst egnet til i det afgørende Øjeblik at samle disse forskellige Retninger indenfor dette høje Ting om en Handling. Men vi har stillet vort Forslag som et Forhandlingsgrundlag, som et Grundlag for Drøftelser, og det er disse, vi ønsker skal komme i Gang, ved at vi kommer til at staa overfor Forslag fra den modsatte Side.

Hvis Regeringen vælger den første Vej, den hurtige og lette Afgørelse ved Overenskomst mellem det nuværende Parti Venstre og Regeringens nuværende allierede, da kan den, som jeg nævnte før, føre sine Forslag igennem her i Tinget og ogsaa i Landstinget, men da vil dette efter min Mening ikke bringe en varig Løsning af vort Militærspørgsmaal. Da vil en saadan Afgørelse — jeg føler mig ganske overbevist derom — ikke kunne holde ved den Folkeafstemning, som jeg venter, man i saa Fald vilde erkende var en absolut Nødvendighed, før et Forslag, vedtaget paa den Vis, traadte ud i Livet. Og hvis man vilde trodse en saadan Ordning igennem uden at give Vælgerne Adgang til at tage Stilling dertil, er jeg overbevist om, at saa

vilde den ikke holde den nærmest kommende Valgdag over. Der er derfor ingen Tvivl om, hvad jeg for mit Vedkommende maa ønske, at Regeringen beslutter sig til i denne Sag. Men i alle Tilfælde tror jeg, at det vilde være fremmede for det politiske Liv i Danmark og nødvendigt til Klarlæggelse af hele Stillingen overfor Befolkningen, om man fra Regeringens og dens Partis Side i den allernærmeste Fremtid kunde tage sin Beslutning, forelægge Forslag, paa Grundlag af hvilke en Afgørelse kan blive truffet i denne Sag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Det ærede Medlem Hr. P. Munch udtalte Overbevisningen om, at det Forslag, som de Radikale efter mange og svære Fødselsveer har fremlagt indenfor Militærkommissionen, vilde blive det, som havde mest Udsigt til at blive gennemført til sin Tid. Dette Forslag maa have haft svære Fødselsveer, for det er først i August Maaned, der er kommet et endeligt Forslag, et Forslag, som det radikale Parti virkelig staar bagved. Men om dets Fremtidsskæbne foreligger der Udtalelser, som egentlig ikke synes at begrunde det ærede Medlems Tillid. Jeg husker, at „Social-Demokraten“ skrev om dette Forslag, at det var hverken Fugl eller Fisk, at det var blottet for Logik, en halv Indrømmelse til Sandheden og en halv Indrømmelse til Vanviddet. Naar en saadan Udtalelse er faldet fra det Parti, der staar med det store Stemmetail, der skulde være Styrken bag dette Forslag, saa hører der unægtelig en god Tro til at mene, at det er netop dette, som er det forløsende Ord i den Sag. At de Radikale paa den anden Side har karakteriseret Socialdemokraternes Forslag som et Paredeforslag, nævner jeg kun for Fuldstændigheds Skyld, for at vise, at den gensidige, paa et langt Samlivs Erfaringer byggede, inderlige og kærlige Forstaaelse af hinanden, som lyser ud af disse Udtalelser, virkelig er gensidig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: Det ærede Medlem, der nu havde Ordet, oplæste paa ny for Forsamlingen nogle Uddrag af forskellige Avisartikler, som den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Brorsen) tidligere har oplæst